

การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

วรรณิ คงแป้น¹ บุญมี พันธุ์ไทย² ศรีสมร สุริยาศศิน³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) ตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคปัตตานี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติ Non-Parametric ได้แก่ The Sign Test และ The Wilcoxon-Mann-Whitney Test

ผลการวิจัย พบว่า (1) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที และ (2) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิผลต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย กลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ กลุ่มทดลองทั้งสองระดับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนยังมีความคงทน อีกทั้งยังพบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม; แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน; นักศึกษาอาชีวศึกษา

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

วรรณิ คงแป้น, บุญมี พันธุ์ไทย และศรีสมร สุริยาศศิน. (2567). การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย. *วารสารดุขภูภันทิตทงสัณคมศาสตร*, 14(3), 683-699.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: wanneekongpaen@gmail.com

² โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Development of a Group Counseling Program to Enhance Academic Achievement Motivation of Vocational Students in Three Southern Provinces of Thailand

Wannee Kongpaen¹ Boonmee Punthai² Srismorn Suriyasin³

Abstract

This research article aims to develop and examines the effectiveness of a group counseling program to enhance the academic achievement motivation of the vocational students in three southern provinces of Thailand. In this quasi-experimental research, the sample population consisted of thirty-two students at Pattani Technical College at the Vocational Certificate. The research instruments consisted of the following: (1) a group counseling program to enhance the academic achievement motivation; and (2) an academic achievement motivation test. The hypothesis test was conducted using non-parametric statistics of the Sign Test and the Wilcoxon-Mann-Whitney Test.

Findings are as follows: (1) The group counseling program to enhance the academic achievement motivation of the vocational students under study consisted of four stages: the initial stage; the transition stage; the working stage; and the final stage. The program was conducted for twelve times for one and a half hours per time. (2) The constructed program exhibited the effectiveness on the academic achievement motivation of the students under investigation. The students in the experimental groups exhibited a higher level of academic achievement motivation after participating in the group counseling program than prior to their participation in the program. They exhibited academic achievement motivation at a higher level than the control groups at the statistically significant level of .05. After the follow-up period of four weeks, the experimental groups exhibited retention of the academic achievement motivation. It was also found that the students at the two levels who were in the experimental groups exhibited no differences in their academic achievement motivation after participating in the program.

Keywords: Group Counseling Program; Academic Achievement Motivation ; Vocational Students

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Kongpaen, W., Punthai, B., & Suriyasin, S. (2024). The development of a group counseling program to enhance academic achievement motivation of vocational students in three southern provinces of Thailand. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 14(3), 683-699.

¹ Doctor of Philosophy Program in Education, Ramkhamhaeng University
2086 Ramkhamhaeng Road, Haumark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
Corresponding Author Email: wanneekongpaen@gmail.com

² Doctor of Philosophy Program in Social Sciences, Ramkhamhaeng University

³ Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) เป็นพลังภายในของบุคคลสำหรับกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการซึ่งส่งผลให้ประสบความสำเร็จ เป็นความต้องการที่จะทำในสิ่งที่ยากและท้าทายเหนือบุคคลอื่นโดยนำผลจากความสำเร็จเปรียบเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถพัฒนาให้เป็นคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลได้ สำหรับบุคคลที่อยู่ในวัยเรียนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีคุณลักษณะความมุ่งมั่นอดทนเพื่อให้บรรลุความสำเร็จทางการเรียน สำหรับบุคคลอยู่ในวัยทำงาน ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีคุณลักษณะความรับผิดชอบสูงสามารถวางแผนงานได้จึงจะทำให้ทำงานสำเร็จ จึงควรส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ร่วมกับการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น ทักษะการติดตามประเมินผลตนเอง ทักษะการวางแผนและดำเนินงาน และทักษะการมุ่งเป้าหมาย เป็นต้น (Chaiyaphan, 2019) เพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะในการทำงานในระดับที่แข่งขันได้และเป็นการสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับเยาวชนในสังคมไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาโดยนักจิตวิทยาและนักการศึกษายุคปัจจุบัน สรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลในเชิงส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนหลายระดับชั้น ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะสอดแทรกการเสริมสร้างและพัฒนานักศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งคาดว่าจะส่งผลดีทำให้นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาจนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในทุก ๆ มิติอย่างเป็นองค์รวมต่อไปด้วย (Akbari & Sahibzada, 2020; Bhat, 2022; Karimi & Saadatmand, 2014; Lone, 2021;

Moneva & Tribunalo, 2020)

ผู้วิจัยเลือกใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาในงานวิจัยนี้ เพราะมีหลักฐานเชิงประจักษ์ในรูปแบบรายการวิจัยจำนวนหนึ่งยืนยันว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลทำให้นักศึกษาอาชีวศึกษามีผลสำเร็จทางการเรียนดีขึ้น (Prinyapol & Chongruksa, 2013; Salam & Astuti, 2023; Sopah, Yosef, Dewi, Kushendar, & Purwati, 2023) ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในงานวิจัยนี้โดยบูรณาการแนวคิดและเทคนิคจากทฤษฎีการให้คำปรึกษา 5 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม ทฤษฎีการรู้คิดและพฤติกรรม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีเผชิญความจริง และนำมาทดลองใช้ในการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ สามารถตั้งเป้าหมายการเรียน วางแผนการเรียน มีมาตรฐานอันดีเลิศในการเรียนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนได้นอกจากนี้สามารถเป็นบุคคลที่มีลักษณะที่สำคัญ คือ อดทน ทะเยอทะยาน รู้จักพึ่งตนเอง มีความเชื่อมั่นตลอดจนมีความรับผิดชอบ อีกทั้งให้ความสำคัญมุ่งมั่นในการเรียนมากขึ้นสามารถเรียนจบหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ เข้าสู่โลกของการทำงานเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีสมรรถนะในวิชาชีพระดับสูงเป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังทดลอง

2.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองกับเมื่อติดตามผลเพื่อทดสอบความคงทนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประกอบด้วย นักศึกษาจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกปัตตานี วิทยาลัยการอาชีพสายบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและประมงปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยการอาชีพเบตง วิทยาลัยการอาชีพรามัน วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา วิทยาลัยสารพัดช่างยะลา วิทยาลัยการอาชีพสุโขทัย-ลก และวิทยาลัยสารพัดช่างนราธิวาส จำนวนทั้งสิ้น 7,537 คน

1.2 ตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการยืนยันองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพื่อสร้างเครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามองค์ประกอบจำนวน 740 คน ตัวอย่างที่ใช้ทดลอง คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคปัตตานี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 32 คน แต่ละระดับมีจำนวน 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน กำหนดเกณฑ์คัดเลือก ดังนี้ (1) เป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 (2) มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ระดับปานกลางลงมา (3) สามารถอ่าน เขียน สื่อความหมายและความเข้าใจภาษาไทยได้ดี (4) มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์สามารถรับรู้ เวลา สถานที่ และบุคคล ได้ดี (5) ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย และผู้ปกครองยินยอม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย (1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ด้านกระบวนการ มี 4 องค์ประกอบย่อย คือ การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การวางแผนการเรียนรู้

การตั้งมาตรฐานอันดีเลิศในการเรียน และการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียน และด้านคุณลักษณะ มี 5 องค์ประกอบย่อย คือ ความอดทนในการเรียน ความทะเยอทะยานในการเรียน การพึ่งตนเองในการเรียน ความเชื่อมั่นของตนเองในการเรียน และความรับผิดชอบในการเรียน (2) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยบูรณาการแนวคิดและเทคนิคจากทฤษฎีการให้คำปรึกษา 5 ทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม ทฤษฎีการรู้คิดและพฤติกรรม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีเผชิญความจริง และ (3) นักศึกษาอาชีวศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้โปรแกรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่มีปัญหาด้านการเรียน ทำให้สามารถตั้งเป้าหมายการเรียน วางแผนการเรียน ตั้งมาตรฐานอันดีเลิศในการเรียน และตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตน ตลอดจนเป็นบุคคลที่มีความอดทนทะเยอทะยานในการเรียน รู้จักพึ่งตนเอง มีความเชื่อมั่นและรับผิดชอบต่อเรียนมากขึ้น

2. เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูแนะแนว ครูอาจารย์ นักวิชาการ นักสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จทางการเรียนให้กับนักเรียนนักศึกษา

3. เป็นแนวทางให้สถาบันทางอาชีวศึกษาทำวิจัยเชิงลึกเพื่อพัฒนาเครื่องมือหรือวิธีการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน VandenBos (2015) ให้ความหมายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำงานได้ดี และประสบความสำเร็จเอาชนะอุปสรรคและความท้าทายที่ยากลำบากโดยมีแนวโน้มตั้งมาตรฐานของตนเองที่สูงขึ้น

Royal Society (2021) ให้ความหมายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงบันดาลใจในการเรียนรู้หรือการทำงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายสู่ความเป็นเลิศ เติบโตตามศักยภาพของบุคคล ทั้งนี้ อาศัยความบากบั่นมุ่งมั่นความเพียรพยายามที่จะเอาชนะสิ่งท้าทาย พินฝ่าอุปสรรคทั้งปวงโดยไม่ย่อท้อรวมทั้งการอุทิศตนอย่างเต็มกำลังความสามารถเท่าที่จะทำได้ อย่างดีที่สุด รับผิดชอบ แก้ปัญหาแล้วเริ่มวางแผน ดำเนินการให้เกิดความสำเร็จและป้องกันความล้มเหลวเอาไว้ทุกขั้นตอน โดยมีได้มุ่งหวังรางวัลหรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ และแต่ละบุคคลจะมีความพอใจ ความต้องการของตนเองแตกต่างกัน ทั้งนี้เมื่อประสบผลสำเร็จแล้วก็จะส่งผลให้เกิดความปรารถนาที่จะทำให้อย่างยิ่งขึ้นในงานชิ้นต่อไป จนกลายเป็นนิสัยที่จะสู้หรือถอยหนีจากการประเมินสถานการณ์ว่าตนจะบรรลุผลสำเร็จได้หรือไม่ (Bunyawong, 2022; Khowtrakul, 2022)

การเรียน หมายถึงความพยายามใด ๆ ที่จะแสวงหาและจดจำข้อมูล การศึกษาเล่าเรียน อาจเป็นการเรียนด้วยตนเองหรือจากครูหรือบุคคลอื่น ๆ หรือจากสื่อต่าง ๆ (VandenBos, 2015; Royal Society, 2021)

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ข้างต้น เมื่อผนวกเข้ากับการเรียนสรุปว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความมุ่งมั่นอย่างเต็มกำลังความสามารถที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน

ให้สำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายและวางแผนไว้อย่างไม่ย่อท้อ ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคเพียงใดด้วยความรับผิดชอบ โดยการแข่งขันกับมาตรฐานที่ดีเลิศ

2. องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland, Thrash, and Elliot (as cited in Feldman, 2008) พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีแนวโน้มจะได้คะแนนสูงในชั้นเรียนและมีความสัมพันธ์กับอาชีพในอนาคต ดังนั้นองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น่าจะเทียบเคียงได้กับองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ (1) องค์ประกอบด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายการเรียน การวางแผนการเรียน การตั้งมาตรฐานอันดีเลิศในการเรียน และการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียน และ (2) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วย ความอดทนในการเรียน ความทะเยอทะยานในการเรียน การพึ่งตนเองในการเรียน ความเชื่อมั่นของตนเองในการเรียน และความรับผิดชอบในการเรียน

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ (1) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson : ความคาดหวัง ความต้องการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว สิ่งเสริมแรงหรือสิ่งล่อใจ (2) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของ Bandura : การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้จากตัวแบบ (3) ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนของ Bandura : ความมั่นใจในความสามารถของตน ความคาดหวังในผลลัพธ์ (4) ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Heider : ความสำเร็จหรือล้มเหลวมาจากสาเหตุภายนอกและภายใน คุณค่าของผลลัพธ์และความ

คาดหวัง เชื่อความสามารถของตนในการควบคุมสาเหตุภายในที่ไม่ถาวร เปลี่ยนแปลงได้ (5) ทฤษฎีการเสริมแรงของ Skinner : การเสริมแรงบวกหรือลบ มีผลต่อความคงทนของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ (6) ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom : ความสามารถแรงจูงใจ ผลการปฏิบัติงานที่ดี ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ผลลัพธ์มีความน่าพึงพอใจ และ (7) ทฤษฎีการตั้งเป้าหมายของ Lock and Latham : ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน เจาะจง และท้าทาย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

1. ความหมายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการปรับปรุงตนเองมาร่วมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาเดียวกัน โดยมีผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้นำกลุ่มและสร้างบรรยากาศของการเอื้ออำนวยให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันภายใต้บรรยากาศแห่งสัมพันธภาพที่อบอุ่น ไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน มีการพัฒนาอารมณ์ ความคิดและพฤติกรรมนำไปสู่การแก้ปัญหาของสมาชิกแต่ละคน (Corey, 2012)

2. ขั้นตอนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

Corey (2012) ได้แบ่งขั้นตอนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม 4 ขั้นตอน ดังนี้

(1) ขั้นเริ่มต้น (initial stage) เป็นขั้นกำหนดเป้าหมายและโครงสร้างของกลุ่ม หน้าที่ของผู้นำกลุ่มที่สำคัญ คือ การช่วยตั้งกฎเกณฑ์ และกติกาของกลุ่ม ช่วยให้สมาชิกมีความไว้วางใจในกลุ่ม รู้สึกปลอดภัยเปิดเผยและระบายความรู้สึกกลัวและความคาดหวัง กำหนดจุดมุ่งหมายส่วนตัวและความคาดหวังของกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความจริงใจ เรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก และความคิด รวมถึงความกลัว ความหวังของกลุ่ม โดยตั้งอยู่บนกฎเกณฑ์และกติกาของกลุ่ม จุดมุ่งหมายส่วนตัวและเรียนรู้เกี่ยวกับพลัง

ของกระบวนการกลุ่ม

(2) ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ (transition stage) เป็นขั้นที่สมาชิกรู้สึกวิตกกังวล รู้สึกต่อต้านและป้องกันตัวเอง หน้าที่ของผู้นำกลุ่มที่สำคัญ คือ การให้กำลังใจสมาชิกแสดงความวิตกกังวล ช่วยให้สมาชิกจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่มอย่างเปิดเผย ด้วยความเต็มใจและอย่างอิสระ สมาชิกจะได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

(3) ขั้นดำเนินการ (working stage) เป็นขั้นตอนที่สมาชิกรู้สึกอิสระที่จะแสดงความรู้สึก ทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง หน้าที่สำคัญของผู้นำกลุ่ม คือ กระตุ้นสมาชิกเข้าใจตนเองนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ และช่วยสมาชิกเปลี่ยนแปลงตนเองทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเต็มใจที่จะทำงาน เตรียมการและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ช่วยให้สมาชิกได้นำพฤติกรรมที่เรียนรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสมและสนับสนุนสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ

(4) ขั้นยุติ (final stage) เป็นขั้นสุดท้ายของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม หน้าที่สำคัญของผู้นำกลุ่ม คือ ช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาสู่การยุติการให้คำปรึกษา เตรียมการช่วยสมาชิกให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งที่เรียนรู้ ทบทวนในสิ่งที่ได้รับจากกลุ่ม เตรียมยุติการให้คำปรึกษาและสมาชิกอาจจะประเมินประสบการณ์ที่ได้รับจากกลุ่มสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ชัดเจนในปัจจุบันและอนาคต

ทฤษฎีการให้คำปรึกษากับการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

Thompson (2016) กล่าวถึงการให้คำปรึกษาว่า ในการให้คำปรึกษาไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพียงทฤษฎีเดียวที่สามารถสะท้อนหรืออธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ได้ทั้งหมด ดังนั้น การใช้ทฤษฎีและเทคนิคที่หลากหลายจะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีประสิทธิภาพ

มากขึ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกทฤษฎีการให้คำปรึกษา มาใช้ในการดำเนินการให้คำปรึกษาเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 5 ทฤษฎี โดยบูรณาการแนวคิดและเทคนิคของแต่ละทฤษฎี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด ซึ่งครอบคลุม อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำ ได้แก่

(1) ทฤษฎีการให้คำปรึกษายึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ การเจียบและการฟัง การยอมรับ การสะท้อนความรู้สึก การใช้คำถามและการสรุป เป็นทฤษฎีให้คำปรึกษาที่เน้นอารมณ์และความรู้สึก (2) ทฤษฎีการให้คำปรึกษาพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ A-B-C-D-E-F และการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (3) ทฤษฎีการให้คำปรึกษาการรู้คิดและพฤติกรรม เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ การแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์และการบ้าน เป็นทฤษฎีให้คำปรึกษาที่เน้นความคิดและเหตุผล (4) ทฤษฎีการให้คำปรึกษาพฤติกรรมนิยม เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ การสอน การเสริมแรง การแสดงตัวแบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และ (5) ทฤษฎีการให้คำปรึกษาเผชิญความจริง เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ WDEP และการให้ข้อเสนอแนะ เป็นทฤษฎีให้คำปรึกษาที่เน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

1. ธรรมชาติของนักศึกษาอาชีวศึกษา

นักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่นเดียวกับนักศึกษาอาชีวศึกษาทั่วทุกภาคของประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ประกอบกับปัจจุบันเป็นยุคข่าวสารไร้พรมแดน ความเจริญด้านวัตถุที่มีมากขึ้น ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นอย่างมาก มีความแปรปรวนและซับซ้อนมากกว่า

วัยรุ่นในช่วงระยะก่อนนี้มาก (Phothawin 2019; Koolnaphadol, 2022) อีกทั้งความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอกทำให้มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน ลังเล อ่อนไหว ไม่มั่นคง บางครั้งมั่นใจสูง บางครั้งไม่แน่ใจ บางคราวเห็นแก่ตัว บางครั้งเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นพิเศษ บางครั้งยอมอะไรง่าย ๆ บางครั้งดีใจที่ ไม่เข้าใจว่าที่ถูกที่ควรนั้นควรเป็นอย่างไร (Kaewkangwan, 2022)

นักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ส่วนใหญ่อายุ 15-18 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกนึกคิดลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ส่วนในด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงมาก นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ส่วนใหญ่อายุ 18-20 ปี เป็นระยะที่มีพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นอย่างสมบูรณ์ จะมีพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งร่างกายและจิตใจนี้ทำให้เกิดสภาพขัดแย้งใจระหว่างความต้องการมีสถานภาพเช่นเดียวกับผู้ใหญ่และให้สังคมยอมรับแต่ยังขาดประสบการณ์ ความเป็นมิตรชอบ กับการต้องการยอมรับจากเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อนจึงมีบทบาทสำคัญ เพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้ความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในความเป็นวัยรุ่น เพื่อมีความหมายกับวัยรุ่นมาก หากวัยรุ่นไม่ได้รับภูมิคุ้มกันที่ดีพอและต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม

ที่ไม่เหมาะสมอาจมีความเสี่ยงส่งผลทางลบต่อวัยรุ่นและเป็นที่มาของปัญหาทางสังคมได้ เช่น ปัญหาความก้าวร้าวรุนแรง ปัญหาการเสพติดทางสังคม ปัญหาการแสดงออกทางเพศ และปัญหาการดำเนินชีวิตและการแสดงออกทางวัฒนธรรม เป็นต้น (Phothawin, 2019)

2. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

จากภารกิจและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการขับเคลื่อนตามนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการและตามเป้าหมายยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 (Ministry of Education, Office of the Vocational Education Commission, 2017, Wongchinda, 2023) ประกอบกับผลการวิจัยของณัฐลักษณ์ อิสสระ (Issara, 2018) ได้สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มี 3 ประเด็น คือ ความสนใจเรียนสายอาชีพ การออกกลางคัน และคุณภาพผู้เรียน ทั้งนี้ให้พัฒนาระบบการดูแลนักศึกษาเป็นรายบุคคล จัดให้มีครูแนะแนวหรือครูจิตวิทยาในสถานศึกษาเพื่อดูแลนักศึกษา การแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรม ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนานักศึกษาให้มีคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมการให้
คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้าง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทดลองใช้โปรแกรมการให้
คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผลการทดลองใช้โปรแกรมการให้
คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

2. นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองกับเมื่อติดตามผลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน นั่นคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความคงทน

4. นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปใช้กับตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ของประเทศไทย ทั้ง 12 แห่ง จำนวน 740 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยการนำ มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis--CFA)

2. นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อ เสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลอง ใช้กับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพปัตตานีที่ไม่ใช่ตัวอย่าง แต่ มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีการ ระยะ เวลาที่ใช้ในการทดลอง แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไป ทดลองใช้จริง

3. นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อ เสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับ สมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปทดลอง กับตัวอย่างจากวิทยาลัยเทคนิคปัตตานี ทั้งระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 8 คน และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 8 คน ที่ผ่านการเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเสริมสร้าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กำหนดเกณฑ์คัดเลือก ดังนี้ (1) เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 (2) มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่ระดับปานกลางลงมา (3) สามารถอ่าน เขียน สื่อความหมายและความเข้าใจภาษาไทยได้อย่างดี (4) มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ สามารถรับรู้ เวลา สถานที่ และบุคคล ได้ดี (5) ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย และผู้ปกครองยินยอม เกณฑ์การคัดออก (1) ขาดการ เข้ากลุ่มมากกว่า 1 ครั้ง (2) ไม่ให้ความร่วมมือในการ เข้ากลุ่ม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการให้คำ ปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย พบผลการวิจัยดังนี้

ตาราง 1

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามองค์ประกอบด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะของนักศึกษาอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง

ระดับ/องค์ประกอบของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มทดลอง					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ปวช. ด้านกระบวนการ	3.25	0.15	ปานกลาง	4.40	0.13	สูง
ด้านคุณลักษณะ	3.10	0.15	ปานกลาง	4.40	0.09	สูง
ปวส. ด้านกระบวนการ	3.19	0.19	ปานกลาง	4.44	0.14	สูง
ด้านคุณลักษณะ	3.15	0.07	ปานกลาง	4.44	0.09	สูง

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มทดลอง ก่อนทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง

ตาราง 2

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามองค์ประกอบด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มควบคุมก่อนและหลังทดลอง

ระดับ/องค์ประกอบของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มควบคุม					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ปวช. ด้านกระบวนการ	3.21	0.08	ปานกลาง	3.25	0.12	ปานกลาง
ด้านคุณลักษณะ	3.14	0.16	ปานกลาง	3.25	0.16	ปานกลาง
ปวส. ด้านกระบวนการ	3.24	0.11	ปานกลาง	3.31	0.11	ปานกลาง
ด้านคุณลักษณะ	3.11	0.13	ปานกลาง	3.20	0.10	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่เป็นกลุ่มควบคุม ก่อนทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนทดลอง (X)	คะแนนหลังทดลอง (Y)	Y-X	เครื่องหมาย
1	223	330	Y>X	+
2	242	326	Y>X	+
3	220	315	Y>X	+
4	242	325	Y>X	+
5	241	324	Y>X	+
6	232	334	Y>X	+
7	240	332	Y>X	+
8	237	317	Y>X	+

(The Sign Test) * $p < .05$ Exact Sig. (2-tailed) = .008

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่เป็นกลุ่มทดลองหลัง ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนทดลอง (X)	คะแนนหลังทดลอง (Y)	Y-X	เครื่องหมาย
1	232	331	Y>X	+
2	240	336	Y>X	+
3	237	337	Y>X	+
4	220	313	Y>X	+
5	241	321	Y>X	+
6	223	328	Y>X	+
7	241	332	Y>X	+
8	242	330	Y>X	+

(The Sign Test) * $p < .05$ Exact Sig. (2-tailed) = .008

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ หลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นกลุ่มทดลอง ก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย หลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	Z	p-value
1	330	240	-3.363	.001*
2	326	229		
3	315	244		
4	325	245		
5	324	247		
6	334	241		
7	332	246		
8	317	231		

(The Wilcoxon-Mann-Whitney Test) * $p < .05$

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่ม
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่เป็นกลุ่มทดลองหลัง ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย หลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	Z	p-value
1	331	247	-3.366	.001*
2	336	230		
3	337	245		
4	313	246		
5	321	244		
6	328	245		
7	332	241		
8	330	229		

(The Wilcoxon-Mann-Whitney Test) * $p < .05$

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ หลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองกับติดตามผล

คนที่	คะแนนหลังทดลอง (Y)	คะแนนติดตามผล (Z)	Z-Y	เครื่องหมาย
1	330	329	Z<Y	-
2	326	326	Z=Y	0
3	315	314	Z<Y	-
4	325	325	Z=Y	0
5	324	324	Z=Y	0
6	334	334	Z=Y	0
7	332	332	Z=Y	0
8	317	317	Z=Y	0

(The Sign Test) Exact Sig. (2-tailed) = .500

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ที่เป็นกลุ่มทดลองหลัง ทดลองกับเมื่อติดตามผล มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่แตกต่างกัน แสดงว่าโปรแกรมการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามีความคงทน

ตาราง 8

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองกับเมื่อติดตามผล

คนที่	คะแนนหลังทดลอง (Y)	คะแนนติดตามผล (Z)	Z-Y	เครื่องหมาย
1	331	331	Z=Y	0
2	336	336	Z=Y	0
3	337	337	Z=Y	0
4	313	313	Z=Y	0
5	321	321	Z=Y	0
6	328	328	Z=Y	0
7	332	331	Z<Y	-
8	330	330	Z=Y	0

(The Sign Test) Exact Sig. (2-tailed) = .500

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นกลุ่มทดลอง หลังทดลองกับติดตามผลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่แตกต่างกัน แสดงว่าโปรแกรมการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามีความคงทน

ตาราง 9

เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ที่เป็นกลุ่มทดลองระหว่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) หลังทดลอง

คนที่	ปวช	ปวส	Z	Asymp.Sig. (2-tailed)
1	330	331		
2	326	336		
3	315	337		
4	325	313		
5	324	321	-.897	.370
6	334	328		
7	332	332		
8	317	330		

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นหัวเลี้ยว หัวต่อ ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ ตามขั้นตอนของ Corey (2012) การจัดกลุ่มมีขนาดเหมาะสม กลุ่มละ 8 คน ทำให้พูดคุยได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่กำหนดระยะเวลาของการบำบัดกลุ่มควรอยู่ระหว่าง 1-1.30 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 12 ครั้ง สถานที่ในการพบกลุ่ม เป็นห้องที่มีความเป็นส่วนตัว มีความกว้าง สมาชิกสามารถจัดกลุ่มเป็นวงกลมได้ สามารถเคลื่อนไหวได้สะดวก มีความปลอดภัย บรรยากาศภายในกลุ่มสร้างความไว้วางใจอบอุ่น ทำให้สมาชิกกลุ่มเต็มใจช่วยเหลือกัน พลังของกลุ่มช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนเอง

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษา กล่าวคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลอง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aziz (2022) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ตลอดจนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อการเรียนให้ดีขึ้น และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น และเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ กลุ่มทดลองทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนยังมีความคงทน สอดคล้องกับผลการวิจัยของชลพร กองคำ (Kongkham, 2018) พบว่า แรงจูงใจเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการและหลังติดตามผลสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังพบว่านักศึกษาทั้งระดับปวช.และปวส. ที่เป็นกลุ่มทดลองหลังทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสมาชิกแต่ละคนสมัครใจเข้ากลุ่มโดยกลุ่มได้จัดแบ่งตามวัยของตนเอง จึงมีความรู้สึกมั่นคง อบอุ่นและปลอดภัย รู้สึกเหมือนมีคนเข้าใจตนเอง สามารถร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันเข้าใจและแก้ไขปัญหาของกันและกันได้ดีกว่าคนต่างวัย (Kaewkangwan, 2022) อีกทั้งธรรมชาติของผู้เรียนอาชีวศึกษา ต้องการการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทุกคนต้องการเพื่อน ต้องการความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการแสดงความคิดเห็นของตนเอง สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สนใจทำงานด้วยตนเอง ต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เกิดความภาคภูมิใจ (Koolnaphadol, 2022) ดังนั้นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจึงสามารถเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยได้

ข้อเสนอแนะ

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถนำไปใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป
2. ผู้ให้คำปรึกษาหรือครูแนะแนวสามารถนำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเสริมสร้าง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้กับนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในจังหวัดอื่น ๆ ในเขตภาคใต้ของประเทศไทย

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

References

- Akbari, O., & Sahibzada, J. (2020). Students' self-confidence and its impacts on their learning process. *American International Journal of Social Science Research*, 5(1), 1-15.
- Aziz, A. R. A. (2022). The effectiveness of reality therapy in group counseling to achieve student motivation for academic well-being. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 12(8), 886-898.
- Bhat, R. I. (2022). Self-confidence and its impact on students academic achievement: An overview. *Journal of Emerging Technologies and Innovative Research*, 9(2), d174-d180.
- Bunyawong, S. (2022). Motivation to achieve the development of quality of life. In *Guidance and the quality of life* (5th ed., unit 10). Sukhothai Thammathirat Open University Press. [In Thai]
- Chaiyaphan, M. (2019). *Human behavior development*. Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Corey, G. (2012). *Theory and practice of group counseling* (8th ed.). Brooks/ Cole Cengage Learning.
- Feldman, R. S. (2008). *Essentials of understanding psychology* (7th ed.). McGraw-Hill.
- Issara, N. (2018). *Education management process for education value added of the institute of southern vocation 3*. Master' Thesis of Education (Education Research and Evaluation), Prince of Songkla University. [In Thai]
- Kaewkangwan, S. (2022). Psychology of life development at all ages. In *Psychology for living* (6th ed., unit 3). Sukhothai Thammathirat Open University Press. [In Thai]
- Karimi, A., & Saadatmand, Z. (2014). The relationship between self-confidence with achievement based on academic motivation. *Kuwait Chapter of Arabian Journal of Business and Management Review*, 4(1), 210-215.

- Khowtrakul, S. (2022). *Educational psychology* (14th ed.). Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Kongkham, C. (2018). The development of integrative group counseling model for enhancing learning goal motivation of students. *The Journal of Psychiatric Nursing and Mental Health*, 32(1), 66-85. [In Thai]
- Koolnaphadol, P. (2022). *Adolescent counseling* (5th ed.). Burapha University, Faculty of Education. [In Thai]
- Lone, R. A. (2021). Self-confidence among students and its impact on their academic performance: A systematic review. *International Journal of Creative Research Thoughts*, 9(5), i561-i565.
- Ministry of Education, Office of the Vocational Education Commission. (2017). *Vocational education development plan 2017-2036*. Author. [In Thai]
- Ministry of Education, Office of the Vocational Education Commission. (2023). *Mission and policy*. Retrieved from <https://www.vec.go.th/Default.aspx?tabid=87> [In Thai]
- Moneva, J. C., & Tribunalo, S. M. (2020). Students' level of self-confidence and performance tasks. *Asia Pacific Journal of Academic Research in Social Sciences*, 5(1), 42-48.
- Phothawin, T. (2019). The condition of adolescence. In *Adolescent development* (4th ed., unit 1). Sukhothai Thammathirat Open University Press. [In Thai]
- Prinyapol, P., & Chongruksa, D. (2013). Psychoeducational group counseling for academic achievement of undergraduate students in Thailand in the southern unrest province. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 84, 76-81.
- Royal Society. (2021). *Dictionary of education: Royal Society* (2nd ed.). Author. [In Thai]
- Salam, N. H. Z., & Astuti, B. (2023). The effectiveness of group counseling reality for students' academic procrastination behavior. *European Journal of Education Studies*, 10(2), 222-231.
- Sopah, R., Yosef, Y., Dewi, R. S., Kushendar, K., & Purwati, P. (2023). Academic resilience through reality approach group counseling: Quantitative study taking social support and independence into account. *Bulletin of Counseling and Psychotherapy*, 5(2), 113-121.
- Thompson, R. A. (2016). *Counseling techniques: Improving relationships with others, ourselves, our families, and our environment* (3rd ed.). Routledge.
- VandenBos, G. R. (Ed.). (2015). *APA dictionary of psychology* (2nd ed.). American Psychological Association.
- Wongchinda, T. (2023). *All Vocational Students who drop out of school can return 100%*. Retrieved from <http://edunewssiam.com/th/articlesl> [In Thai]